

अलास्य (3. अ + ला^०) adj. *träge, faul* RAGH. 16, 14. — Vgl. अलस und अलास्य.

अलि^० m. U^१. 4, 140. 1) *Krähe* ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) *der indische Kuckuck* ebend. — 3) *Scorpion* AK. 2, 5, 14. TRIK. 3, 3, 129. HÄR. 218. Vgl. अलिन्. — 4) *Biene* AK. 2, 5, 29. 3, 4, 19. TRIK. 3, 3, 380. H. 1212 (nach dem Sch. auch f.) an. 2, 474. MED. I. 2. PĀṆĀT. I, 203. HIT. I, 182. RAGH. 9, 43. 12, 102. SĀH. D. 21, 1. Çiç. 4, 57. अलिकुण्डले (voc.) ÇRUT. 41. Vgl. अलिन्. — 5) *ein berauschendes Getränk* TRIK. 3, 3, 380. H. an. 2, 474. MED. I. 2.

अलिंश m. *ein bes. dämonisches Wesen*: दुर्णामा तत्र मा गृध्रलिंशं उत वत्सर्पः AV. 8, 6, 1.

अलिक n. *Stirn* AK. 2, 6, 2, 43. H. 573. — Vgl. अलीक.

अलिकुलसंकुल (अलि-कुल + सं^०) m. N. einer Wasserpflanze, *Trapa bispinosa* (कुञ्जक), RĀĠAN. im ÇKDR.

अलिंक्षव m. *ein best. Aasvogel* AV. 11, 2, 2. 9, 9.

अलिगर्द m. AK. 4, 2, 1, 6, v. l. für अलगर्द.

अलिगर्ध m. dass. ÇABDAR. im ÇKDR.

अलिगु (3. अ + लि^०) m. N. pr. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

1. अलिङ्ग (3. अ + लि^०) n. *das Fehlen von Merkmalen* MUNḌ. UP. 3, 2, 4.

2. अलिङ्ग (wie eben) adj. *ohne Kennzeichen*, im liturg. Sinne (s. लिङ्ग)

NIR. 12, 40. neben अलक्षण MĀND. UP. in Ind. St. 2, 108. *ohne entscheidendes Kennzeichen* AV. PRĀT. 4, 12. (ein Wort) *ohne grammatisches Geschlecht*, z. B. पञ्चन H. 872, Sch. oder ein indecl. wie रक्ष्म् und उपान्शु AK. 2, 8, 1, 23.

अलिनिह्वा und अलिनिह्विका (अ^० + नि^०) f. *Zapfen im Halse* ÇABDAR. im ÇKDR.

अलिञ्जर m. *ein kleiner Wassertopf* AK. 2, 9, 31. TRIK. 3, 3, 135. H. 1022. HÄR. 192. MATSĀJ. 10.

अलिहर्वा (अ^० + ह^०) f. N. einer Pflanze (मालाहर्वा) RĀĠAN. im ÇKDR.

अलिन् m. 1) *Scorpion* TRIK. 3, 3, 229. MED. n. 34. — 2) *Biene* AK. 2, 5, 29. H. 1212. TRIK. MED. — In der ersten Bedeutung von अल. Vgl. अलि.

अलिन vielleicht N. eines Volksstammes RV. 7, 18, 7. SĀM.: = तपोभिः प्रवृद्धः. — Vgl. अलिन्द 2.

अलिनी (von अलि) f. *Bienenschwarm* (?) BHARTṚ. 1, 5.

अलिन्द m. 1) *Terrasse vor der Hausthür* AK. 2, 2, 12. H. 1010. अग्नि-सर्णालिन्दे (PRĀKṚT) ÇĀK. 62, 14. f. अलिन्दे gaṇa गौरादि. Vgl. अलिन्द. — 2) m. pl. N. eines Volkes MBH. 6, 371. Dasselbe Volk heisst VP. 193: अलिन्द्य. Vgl. अलिन.

अलिपक m. 1) *Hund* MED. k. 173. — 2) *der indische Kuckuck* H. an. 4, 2. MED. — 3) *Biene* H. an. MED. — Vgl. अलि, अलिमक, अलिम्पक, अलिम्बक.

अलिपत्रिका (von अ^० + पत्र) f. N. eines Strauchs (वृश्चिकाख्यन्तुय) RĀĠAN. im ÇKDR. Vgl. d. fg. W.

अलिपर्णी (von अलि + पर्ण) f. N. eines mit stechenden Haaren besetzten Strauchs, *Tragia involucrata* Lin. (वृश्चिकाली), RĀĠAN. im ÇKDR.

अलिप्रिय (अ^० + प्रि^०) 1) f. ^०या *Bignonia suaveolens* (पाटला) RAT-NAM. im ÇKDR. — 2) n. *Nymphaea rubra* TRIK. 1, 2, 33.

अलिमक m. 1) *der indische Kuckuck* TRIK. 3, 3, 2. MED. k. 173. — 2) *Frosch* TRIK. MED. — 3) *Biene* MED. — 4) N. einer Pflanze, *Bassia latifolia* (मधूक) MED. — 5) *die Staubfäden der Lotusblume* MED. — Vgl. अलिपक.

अलिमोदा (von अलि + मोद) f. N. einer Pflanze, *Premna spinosa* (गणिकारी), RĀĠAN. im ÇKDR.

अलिम्पक m. = अलिमक 1. 2. 4. 5. H. an. 4, 2.

अलिम्बक m. = अलिमक 1. 2. 3. 5. ÇABDAR. im ÇKDR.

अलीक^० U^१. 4, 25. am Anfange eines adj. comp. vor einem part. praet. pass. in Bezug auf den Accent gaṇa सुखादि zu P. 6, 2, 170. 171. 1) adj.

a) *widerwärtig, unangenehm* AK. 3, 4, 12. H. an. 3, 2. MED. k. 41. von Schlangen AV. 5, 13, 5. n. subst. *etwas Unangenehmes*: विदितमप्यलीकं न तद्दृष्टीयेयुः ĀÇV. ÇA. 2, 5. तद्यथा स मक्षारजो नालीकमधिगच्छति । न च ताम्यति शेकेन सुमन्त्र कुरु तत्तथा ॥ R. 2, 32, 25. — b) *unwahr, falsch* oder n. subst. *Falschheit* AK. 3, 4, 12. H. 265. an. 3, 2. MED. k. 41. गुप्ताश्चालीकनिर्वन्धः M. 11, 55. किमेवमलीकमयेन प्रणश्यसि PĀṆĀT. 259, 4. अलीकवचन AMAR. 23. 43. अलीकनिमीलने नयनयोः 33. स्त्रीणा-मलीकमुग्धं हि वचः KATHĀS. 14, 42. — c) *wenig* ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) n. a) *Stirn* H. 573. an. 3, 2. Vgl. अलिक. — b) *Himmel* MED. k. 41. — Vgl. व्यलीक.

अलीकमत्स्य (अ^० + म^०) m. *falscher Fisch*, so heisst ein Gebäck von Mehl der Veitsbohne mit Sesam-Oel RĀĠAN. im ÇKDR.

अलीकायु (von अलीक) m. N. pr. eines Brahmanen mit dem Zunamen Vākāspatja KAUSH. Br. 26, 5. 28, 4 in Ind. St. 1, 215, 1.

अलीकाय् (von अलीक), अलीकायते *getäuscht werden* gaṇa सुखादि zu P. 3, 1, 18.

अलीकिन् adj. von अलीक (मत्वर्थे) gaṇa सुखादि zu P. 5, 2, 131.

अलीक्य^० adj. von अलीक (भवर्थे) gaṇa दिगादि zu P. 4, 3, 54. Accent im comp. gaṇa वर्ग्यादि zu 6, 2, 131.

अलीगर्द m. = अलगर्द H. 1305, Sch.

अलु f. = अलु *ein kleiner Wasserkrug* RĀMĀN. zu AK. 2, 9, 31 im ÇKDR.

अलुभ्यत् (3. अ + लु^०) adj. *bescheiden, besonnen* AV. 3, 10, 11.

अलूत adj. = अलूत *weich*, übertr.: अलूता धर्मकायाः TAITT. UP. 1, 11, 4. Ind. St. 2, 216.

1. अलोक् (3. अ + लोक) m. 1) *Nichtwelt, das Aufhören der Welt*: त्रिलोक्यक्तिकामार्थं तेजस्तेजसि धार्य । रत्न सर्वानिमाहोकात्रालोकं कर्तुमर्हसि ॥ R. 1, 37, 12. — 2) *die übersinnliche Welt* H. 1363. अलोका-काश der Aufenthaltsort der Entfesselten (bei den Gāina) COLEBR. Misc. Ess. I, 386. — 3) pl. *Nicht-Leute* ÇAT. Br. 14, 7, 1, 22 = Bṛh. ĀR. Up. 4, 3, 22.

2. अलोक्^० (wie eben) adj. f. *nicht Raum habend, keine Stelle findend*: अलोका इष्टका उपदध्यादिष्टका लोकानतिरिच्येन् ÇAT. Br. 6, 2, 2, 28. यदि वा अलिजो ऽलोका भवत्यलोक उ तर्हि यस्मान् अभ्ये हि समा-नलोका भवन्ति 9, 3, 2, 16.

अलोक्^० (3. अ + लोक) adj. f. *unstatthaft, ungewöhnlich*: यदलो-क्यामिचित्यामाङ्गर्थ कस्माच्चैपीरिति । स होवाच किं नु लोक्य किम-लोक्यम् ÇAT. Br. 9, 3, 2, 15. 16. लोक्या शतायुतेत्येवाङ्गस्तस्माद् ह न पुरा-युषः स्वकामी प्रेषदलोक्यं हि 10, 2, 6, 7. ययास्योद्विजते वाचा नालोक्या